

N:o 25.

Af Herr **Adolf Fredrik Petersson**: *Om underdånig skrifvelse angående ändring i § 24 af Kongl. Förordningen om fattigvården i riket.*

I riket hafva, som känt är, under senare tid bildat sig flera s. k. skydds- eller fångvårdsföreningar, hvilka gjort till sin uppgift att anskaffa arbete och anställning i tjänst åt straffade personer, som utgå ur fängelserna.

Huru vigtig och välsignelserik denna verksamhet är, behöfver jag icke utveckla. Ett stort hinder för dessa förenings bemödande att anskaffa plats och tjänst åt frigifna fångar ligger likväl i nu gällande fattigvårdsförordnings stadgande i 22 § att, i fråga om fattigvård, svensk medborgare anses hafva hemorts rätt i det fattigvårdssamhälle der han senast författningsenligt blifvit eller bort blifva mantalsskrifven, eller med andra ord att hemorts rätt vinnes endast genom skattskrifning och icke genom en längre gagnande vistelse inom en kommun. Jag är icke okunnig om de strider, som i denna fråga egt rum, men tror att det varit gagneligt om här, såsom i andra länder, en längre tids vistande i en kommun erfordrats för att der vinna hemorts rätt. I detta stadgande vill jag emellertid nu icke föreslå någon förändring, utan endast ett undantag från nämnda regel.

Det har visat sig att ett bland de största hinder för skyddsföreningarne att få plats åt en frigifven fånge ligger i nämnda stadgande och att en person skall vara skattskrifven der han vistas. En person, som eljest skulle vara villig att i sitt hem emottaga en frigifven fånge, undandraget sig vanligen denna af människokärlek förestäfvade pligt af fara för att få en sådan person på kommunens fattigvård.

Det vore således af vigt att till öfriga undantag från den i 22 § i nämnda förordning uttalade allmänna regel gjordes ännu ett undantag

af det innehåll: att en person, som af skydds- eller fängvårdsförening njuter skydd och understöd, icke vinner hemortsrätt inom den kommun, uti hvilken han, efter frigifningen från fängelset vistas, så länge skyddet genom understöd varar; och jag föreslår således vördsamt att

Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla att uti 24 § af Kongl. Förordningen om fattigvården i riket måtte införas ett nytt moment så lydande:

Från fängelse frigifven person, som af skydds- eller fängvårdsförenings försorg eller annan dylik inrättning åtnjuter skydd och understöd vinner ej hemortsrätt i det fattigvårdssamhälle, der han efter frigifning vistas, så länge understödet fortfar.

Om remiss häraf anhålles vördsamt.

Stockholm den 22 Januari 1878.

A. F. Petersson,
från Kronobergs län.

N:o 26.

Af Herr **Adolf Fredrik Petersson**: *Om underdånig skrifvelse ang. ändring af 21 § 1 mom. i Kongl. Förordningen ang. försäljning af vin och maldrycker m. m.*

Uti 4 § 28 kapitlet Byggningabalken stadgas: Gästgifvare må sälja vin och öl kanne- och stoptals; samt uti 21 § 1 mom. af Kongl. Förordningen angående försäljning af vin- och maldrycker den 18 September 1874: Denna förordning har icke tillämpning på gästgifvare vid dem i sådan egenskap tillkommande försäljningsrätt.